

U 26012
415/012

MUZEJ LIKE GOSPIĆ

MUZEJSKI DOKUMENTACIONI CENTAR
ZAGREB

Primljeno, dan *4. 11.* 19 *92.*

BR.	PRILOGI
<i>92/65</i>	<i>2</i>

IZVJEŠTAJ O RADU ZA 1991.

Na osnovi Programa rada za 1991. godinu, Muzej Like je do početka rata obavljao sve svoje aktivnosti planirane Planom i Programom rada za 1991. godinu, a u svezi sa Zakonom o muzejsko-galerijskoj djelatnosti. Od 30. kolovoza Muzej prelazi na rad u ratnim uvjetima.

U Muzeju Like bilo je u 1991. godini zaposleno sedam djelatnika: direktor, dva kustosa od kojih je jedan pripravnik, vodič i čuvar u Spomen području N. Tesla u Smiljanu, djelatnik na poslovima knjigovodstva i računovodstva, tehnički djelatnik na poslovima ložača, domara i kućnog majstora i čistačica-dostavljačica. Prije napada srbočetničke bande na grad Gospić, Muzej su napustila dva djelatnika (kustos-arheolog i tehnički djelatnik).

Muzej gospodari s četiri objekta u Gospiću (od kojih je jedan do domovinskog rata koristio Historijski arhiv Karlovac-Sabirni centar Gospić) i četiri objekta u Smiljanu (od kojih su dva potpuno nedovršena bez namjene - dvije brvnare s Plitvica).

Redovna djelatnosti kojom se Muzej sustavno bavi: prikupljanje muzejske gradje, sredjivanje, obrada i zaštita gradje i dokumentacije, rad na muzejskoj biblioteci, znanstveno-istraživački rad, suradnja s muzejima, muzejsko-pedagoški rad s školama, te stručne prezentacija muzejske gradje kroz stalne i povremene izložbe.

Osim Arheološke izložbe koja je stalni postav i Izložbe u Galeriji iz fundusa Muzeja kad nema drugih povremenih izložbi, Muzej je u 1991. realizirao i stalni postav Etnografske zbirke. S ovim programom Muzej Like za posjetioce ima tri stalna postava.

U 1991. godini realizirani su slijedeći programi:

1. U suradnji s Gradskim muzejom u Senju i Arhivom Hrvatske iz Zagreba realizirana je izložba: Sjećanje na Senjske žrtve (1937. godine). Izložba je otvorena 11. svibnja 1991. godine na dan ukopa gospićkih mladića i jedne djevojke koje su mučki ubili žandari 9. svibnja 1937. godine. Izložba je bila dio aktivnosti Skupštine općine Gospić i Župne crkve u Gospiću u odavanja pomena na Senjske žrtve nakon 54 godine. Izložba je imala veliki odjek u Gospiću, oko 1500 odraslih građana i učenika posjetilo je Izložbu. Posebnu vrijednost je imala u prezentaciji dokumenata i fotosa učenicima. Naime izložbu su organizirano posjetili učenici osnovnih i srednje škole uz stručni nadzor učitelja i profesora povijesti i stručno objašnjenje djelatnika Muzeja.

2. Uz financijsku pomoć Republičkog fonda za kulturu i stručnu pomoć Etnografskog muzeja Zagreb, Muzej Like ^{do 9. srpnja} 1991. godine (u povodu 10. srpnja obljetnice rođenja N. Tesle) otvorio Etnografsku zbirku u stiliziranoj ličkoj kući-brvnari. U dvije prostorije (kuća i soba) smješteni su originalni predmeti koji su sakupljeni po ličkim selima (darovani i otkupljeni predmeti). Nažalost stalni postav Etnografske zbirke je u kolovozu skinut i predmeti su spremljeni u podrum (tkanina) i depo (drveni, glineni i željezni predmeti).
3. U tijeku lipnja, srpnja i kolovoza izvršena je kompletna zaštita eksponata i muzejske gradje Muzeja Like od eventualnih ratnih razaranja prema uputama Ministarstva. Slike i skulpture iz Gulerije i depoa, originali numizmatike, originali arheologije, kompletna tkanina iz etnografije, inventarne knjige i vrijedni dokumenti spremljeni su po muzejskim propisima u podrum Muzeja. U početku je postojala opasnost od vlage i promjena temperatura za slikarska platna. Zbog toga što u podrumu nema klima-uredjaja izvršena je fizička zaštita slika (pravljeni su postolja i platna umotavana u papir). Prije rata prema uputama pokušali smo instalirati klima-uredjaj, ali zbog nedostatka financijskih sredstava nije do kraja izvršena ta radnja. Tek u samom ratu shvatili smo da klima uredjaj ne bi ni funkcionirao zbog nestanka elek. energije. Bilo je pregovora da određeno broj muzejskih eksponata pohrani^{me} u Samostan u Karlobagu ili u privatnu kuću obitelji Vuković koji su ponudili Muzeju svoju vikendicu, a čak je bilo pregovora sa Sekretarijatom za društvene djelatnosti Skupštine općine Rijeka da se uz vojnu pratnju prebace u Rijeku. Na kraju je zaključeno da do daljnjeg sve ostane u Muzeju jer je gradjevinski stručnjak ustvrdio da je taj podrum dosta siguran. Nakon toga su djelatnici Muzeja svakih 10-15 dana vršili provjetravanje podruma i preslagivanje slika.
4. Sredinom listopada bile je planirano postavljanje izložbe XXVI. lički likovni annale s temom: "Likovno stvaralaštvo riječke regije i njen utjecaj na Liku". Međutim zbog agresije na Republiku Hrvatsku taj program nije realiziran u planiranom roku. Osim toga Republički fond za kulturu je u tijeku

priprema za provodjenje uputa Ministarstva, ali i u tijeku rata izvršio prenamjenu odobrenih sredstava namjenjenih za realizaciju programa, pa su ta sredstva preusmjerena za preventivnu zaštitu od ratnih razaranja.

I pored toga odlučili smo da se taj program realizira, bolje rešeno nismo htjeli da se prekine kontinuitet od 25 godina ove jedine likovne manifestacije u Lici. U susret nam je izašlo Izvršno vijeće Skupštine općine Rijeka koje nam je odobrilo 50.000 dinara za troškove postava, tiskanja kataloga i pozivnica. Stručnu pomoć su nam svesrdno pružili profesori Pedagoškog fakulteta Rijeka - Odjel likovne kulture na čelu s prof. Bogomilom Karlavarisom s kojim je preliminarne dogovore učinio Stipe Golac, inače profesor Pedagoškog fakulteta u Rijeci.

Izložba je otvorena u Rijeci 10. siječnja 1991. godine u Malom salonu na Korzu. Izložbu je otvorio dopredsjednik Izvršnog vijeća Skupštine općine Rijeka gospodin Franjo Butorac. Osim toga zbog ratnih razaranja u Gospiću umjetnici su Muzeju Like poklonili po jedno djelo na ime sanacije Muzeja.

Na ovaj način Muzej je u potpunosti realizirao programe izložbenog dijela programa za 1991. godinu.

5. Arheološka istraživanja su započeta već početkom godine, naime vršena su kabinetska ispitivanja za terenski rad u Smiljanu i Mogoriću. U travnju su vršena prva snimanja u Mogoriću i dosnimanja u Smiljanu (pod Otešom). U brdu iznad sela Mogorić nalaze se konture grada, najvjerojatnije ostaci srednjovjekovnog hrvatskog grada. Međutim kako je to područje postalo nesigurno zbog četničkih barikada, prekinut je odlazak na teren i pristupilo se sakupljanju podataka o tom području iz literature koju posjeduje Muzej, ali Arheološki i Povijesni muzej u Zagrebu.

6. U sklopu radova na osposobljavanju Muzeja za normalan rad, u 1991. godini pristupilo se uvodjenu centralnog grijanja kojim nije završeno kada se je sanirao Muzej. Tada je u Muzeju provedena instalacija centralnog grijanja i postavljeni su radijatori. U 1991. godini kupljena je peć na drva za centralno i ostali materijal potreban za završetak grijanja. Peć je priključena na mrežu i pripremljeni su radovi za prostor centralnog grijanja (cementna podloga za peć, probijena vrata za kotlovnice). Ostalo je nedovršeno priključenje na vodovodnu instalaciju, zidanje zida i obzidanje vrata.

U toku ratnih razaranja muzejski djelatnici su vršili preventivnu zaštitu objekata u sastavu Muzeja. Činjenica je da je još u kolovozu (na samom početku srbočetničkog napada) Muzej oštećen i to prednja fasada i prozorska stakla na pročelju zgrade, te uništena jedna vitrina u Arheološkoj zbirci. U toku rujna glavna zgrada Muzeja pogodjena je direktno u krov (dimnjak) koji se je urušio i znatno oštetio galerijski prostor (dviije prostorije). Muzej, odnosno glavna zgrada je gradjena u doba Vojne Krajine gdje su zidovi debeli više od metra, ali nema ni jedne deke. Djelatnici Muzeja su na tavan stavljali posudje da voda od oštećenja krova ne uništi parket u Galeriji i Depou.

Prije početka rata Muzej su napustila dva djelatnika (arheolog i ložrač-kućni majstor-domar). Prema njima je primjenjena Uredba o prestanku radnog odnosa koju je donio Predsjednik Republike Hrvatske. U Muzeju je ostalo pet djelatnika. Kako je na početku rata iznajmljena Teslina kuća, radnik koji je radio u Smiljanu prebačen je u Gospić.

Kako je djelatnik Historijskog arhiva Karlovac napustio Gospić, predlažemo da se objekat (koji inače pripada Muzeju) komisijski pregleda i vrati u sastav Muzeja. Djelatnici Muzeja su preventivno zaštitili krov koji je oštećen i postoji opasnost da se unište dokumenti koji se eventualno nalaze unutra.

FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ ZA 1991. GODINU

I. PRIHODI

1. OPĆINSKI FOND KULTURE	
- za redovnu djelatnost	939.800,00
- za programe (slika M.Uzorinca)	15.000,00
2. REPUBLIČKI FOND ZA KULTURU	
- za zaštitu prema uredbama	100.000,00
- za sliku M.Uzorinca "Gornje Vrapče"	25.000,00
- za metalne ormare	25.000,00
3. PRIHODI IZ OSTALIH IZVORA	
- od prodaje knjige S.Pavičića	10.012,50
- od ulaznica	7.527,00
- prihodi od kamata	3.882,10
- od Izvršnog vijeća SO Rijeka	50.000,00
-ostali prihodi	16.192,60
- prenos iz 1990.godine	10.762,80

UKUPNO: 1.203.197,00

II. RASHODI

1. Materijal za čišćenje, održavanje i ured. mat.	8.799,70
2. Utrošena energija (drva i struja)	37.266,00
3. Troškovi održavanja osn. sredstava	1.702,60
4. HPT troškovi	12.736,60
5. Komunalne usluge	7.953,00
6. Amortizacija i rev.amortizacije	23.311,00
7. Dnevnice za sl. putovanja	3.841,60
8. Troškovi služ. putovanja	4.531,00
9. Troškovi prehrane djelatnika u toku rada	56.541,30
10. Premije osiguranja	18.968,00
11. Doprinosi na brutto plaće	154.080,90
12. Bankarske usluge i privizije	3.215,00
13. Ugovori - Hrvatski radio-Radio Gospić	1.000,00
14. Stručna literatura	7.585,00
15. Brutto plaće zaposlenih	739.875,20
16. Otkup slike M. Uzorinca "Gornje Vrapče"	32.500,00
17. Metalni okmari	25.000,00
18. Katalog za Etno-paviljon, te izložbe Likannale i Sjećanje na Senjske žrtve	60.112,00
19. Porezi i doprinosi	678,60
<hr/>	
Ukupni troškovi:	1.199.697,50

REKAPITULACIJA

UKUPNI PRIHODI:	1.203.197,00
UKUPNI RASHODI:	<u>1.199.697,50</u>
NERASPOREDJENI DIO:	+ 3.499,50

Broj: 22/1-92.

MUZIJ LITRATOR
Biserka Velić, prof.
GOSPIĆ